

عنوان مقاله:

سرمایه فکری کارت قرمزی بر تحریم اقتصادی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد در شرایط تحریم (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیدمهدی رضایی زاد - دانشجوی کارشناسی مدیریت بازرگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جویبار

سارا قایلخو - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد جویبار

ماندانا مختابادی - لیسانس مدیریت بازرگانی

خلاصه مقاله:

امروزه نیاز به سرمایه فکری جهت ربودن گوی سبقت از رقبای در عصر تغییرات فزاینده و سریع و یافتن استفاده مناسب و اعتلای آن بیش از پیش احساس می گردد، یکی از عوامل تاثیرگذار در نهادینه و اعتلای تحریم اقتصادی، سرمایه فکری است. و با توجه به برجسته و فزاینده دانش در اقتصاد، تجارت و فرایندهای مدیریتی، تبیین ماهیت و سنجش و ارزشگذاری سرمایه های فکری بیش از پیش اهمیت یافته است. در اقتصاد دانش محور، از سرمایه فکری به منظور ایجاد ارزش برای سازمان استفاده می شود و در دنیای امروز، موفقیت هر سازمان به توانایی مدیریت این دارائیه بستگی دارد. چرا که کمیاب ترین و پیچیده ترین منبع در اقتصاد دانش محور امروزی همان منابع انسانی هستند، از این رو، اغلب مدیران استراتژی های خود را بر روی عوامل ملموس و مشهود سازمان مانند تکنولوژی و استفاده از منابع فیزیکی و مالی متمرکز می کنند که این امر با توجه به ویژگیهای امروزی اقتصاد جهانی و ظهور پدیده هایی همچون جهانی شدن و رشد روزافزون تکنولوژی و استفاده از فناوری های نوین در ارایه محصولات جدید و متنوع نمی توانند به تنهایی سبب ایجاد مزیت رقابتی برای سازمانها شود. بنابراین سازمانها برای دستیابی به مزیت رقابتی و رشد و بقای خود به عواملی همچون سرمایه فکری توجه بسیار دارند. در این مقاله ساز و کارهای لازم برای افزایش سرمایه های فکری در تحریم های اقتصادی و ایجاد یک اقتصاد مردمی به مثابه مهمترین عامل در اقتصاد مورد بررسی قرار گرفته است و راهکارهای لازم برای نیل به این مقصود ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، کارت قرمز، تحریم اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242001>

